การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากรบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

A Study on the Use of Digital Technology and Artificial Intelligence by Students of Master of Education Program in Educational Administration Program, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

นพรัตน์ ชัยเรือง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nopparat Chairueang

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: nopparat_cha@nstru.ac.th

(Received: 3 November, 2025 ; Edit: : 24 December, 2025 ; accepted: 30 December , 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา และ 2) แนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย 1) ผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 77 คน ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้สอน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .89 และแบบสัมภาษณ์ นำเสนอโดยวิธีเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พบว่า 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ 2.1) การสร้างการรับรู้และความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรสร้างการรับรู้ ความตระหนัก ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อยกระดับคุณภาพของนักศึกษา และเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง 2.2) ส่งเสริมการเรียนรู้กฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา และการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเคร่งครัด สนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากรเข้ารับการอบรมด้านกฎหมายดิจิทัลและกรอบธรรมาภิบาลด้านดิจิทัล สนับสนุนการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้นักศึกษาในรูปแบบออนไลน์ 2.3) พัฒนานักศึกษา ครูผู้สอน บุคลากรเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานักศึกษา ผู้สอน และบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอน สนับสนุนการใช้ปัญญาประดิษฐ์ และ Big Data รวมทั้งแพลตฟอร์มการเรียนการสอน แล้วนำผลของการใช้งานมาประยุกต์ใช้สถานศึกษา 2.4) จัดการเรียนการสอนโดยการใช้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดย

หลักสูตรควรส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา ปรับปรุงและพัฒนาทั้งระบบของการจัดการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ และสนับสนุนการขยายผลในการจัดการเรียนการสอน 2.5) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรควรส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้อย่างถูกต้อง สร้างสรรค์ เป็นไปตามระเบียบกฎหมายและธรรมาภิบาล สนับสนุนการอบรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ สนับสนุนให้ผู้สอนใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักศึกษาและบุคลากรในเรื่อง เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ: นักศึกษา, ปัญญาประดิษฐ์, เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

The research on A Study on the Use of Digital Technology and Artificial Intelligence by Students of Master of Education Program in Educational Administration Program, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. The objectives were 1) to study the used of digital technology and artificial intelligence in learning of students, and 2) to study the methods for promoting the use of digital technology and artificial intelligence in student learning. The key informants included were 1) quantitative informants, namely, and 77 students of the Educational Administration Program, academic year 2025, and 2) qualitative informants included 5 curriculum managers and instructors. Qualitative data were collected by the course manager and five instructors through purposive sampling. The data collection tools consisted of a questionnaire by five rating scale, the confident level is .89, interviews about the use of digital technology and artificial intelligence in students learning, presented in a descriptive analysis.

Research results found that: 1)The overall use the used of digital technology and artificial intelligence in learning of students in the field of educational administration was at a high level. 2) Guidelines for Promoting the Use of Digital Technology and Artificial Intelligence in Student Learning. 2.1) Creating awareness and consciousness about digital technology and artificial intelligence. The curriculum should create awareness and promote the use of digital technology and artificial intelligence for improve the quality of students and increase the efficiency of personnel's work performance, students and personnel are constantly and continuously developing digital technology and artificial intelligence skills. 2.2) Learning about digital technology and artificial intelligence laws, where the curriculum should promote legal compliance in the use of digital technology and artificial intelligence in learning for students and strictly implement personnel operations, encourage students and personnel to receive training in digital law and digital governance frameworks, and support digital knowledge acquisition for students in online formats. 2.3) Developing students, teachers, and personnel in digital technology and artificial intelligence. The curriculum should promote and support student development, teachers, personnel in digital

technology and artificial intelligence, the application of digital technology and artificial intelligence in teaching and learning, support the use of artificial intelligence, Big Data and teaching platforms, and apply the results of the use to educational institutions.

Keywords: Students, Artificial Intelligence, Digital Technology

บทนำ

โลกยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกมิติ การศึกษาจึงต้องปรับตัวให้ทันสมัย การบูรณาการ เทคโนโลยีดิจิทัล และAI เข้ากับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ช่วยให้นักศึกษาครูมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเป็น “ครูยุคใหม่” การสร้างสื่อการสอนที่น่าสนใจ การจัดการชั้นเรียนและการประเมินผลเพื่อที่จะสอนให้นักเรียนเข้าใจและใช้งานได้อย่างถูกต้อง ทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัลโดยการใช้โปรแกรมและแอปพลิเคชันที่หลากหลาย เช่น Google Classroom, Microsoft Teams, Zoom, Kahoot!, หรือ Multimeter และ เพื่อสร้างห้องเรียนเสมือนจริงและกิจกรรมที่น่าสนใจ ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญ เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนการสอน ทำให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ได้มากขึ้น (Popenici, & Kerr, 2017) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายด้าน เช่น การออกแบบและสร้างเนื้อหาการเรียนรู้ โดยการสร้างสื่อที่หลากหลาย ครูสามารถใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ช่วยสร้างสไลด์ รูปภาพ วิดีโอหรือแบบฝึกหัดที่น่าสนใจ ตัวอย่างเช่น การใช้ Canva AI หรือ Midjourney เพื่อสร้างภาพประกอบบทเรียน การปรับเนื้อหาให้เป็นรายบุคคล AI สามารถวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนและสร้างเนื้อหาหรือเส้นทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจ ตัวอย่าง เช่น ระบบการเรียนรู้ออนไลน์ที่ใช้ AI การระบบจัดการเรียนรู้ แพลตฟอร์มอย่าง Google Classroom หรือ Microsoft Teams ช่วยให้ครูสามารถจัดเก็บสื่อการสอน มอบหมายงานและสื่อสารกับนักเรียนได้ง่ายขึ้น และช่วยให้การเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นไปได้อย่างราบรื่น อย่างไรก็ตามการนำเทคโนโลยีมาใช้ควรเป็นไปอย่างมีกลยุทธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Sharma, et al. 2023) การสร้างเนื้อหาการสอนโดยใช้ปัญญาประดิษฐ์ช่วยในการสร้างแผนการสอน สรุปเนื้อหาหรือแม้แต่สร้างวิดีโอประกอบการสอนเพื่อลดเวลาเตรียมการและเพิ่มความหลากหลายให้กับบทเรียน การสร้างการมีส่วนร่วมในห้องเรียน การใช้แอปพลิเคชันแบบโต้ตอบ เช่น Quizlet Live หรือ Socrative เพื่อทำแบบทดสอบหรือเกมทบทวนบทเรียนทำให้ห้องเรียนสนุกและนักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ระบบปัญญาประดิษฐ์ในการตรวจข้อสอบหรือแบบฝึกหัดอัตโนมัติ ช่วยให้ครูได้รับข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ได้รวดเร็ว และนำข้อมูลไปปรับปรุงการสอนได้ทันท่วงที และการพัฒนาการเรียนรู้รายบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ , 2563) นอกจากนี้ปัญญาประดิษฐ์มีศักยภาพในการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ทำให้ครูสามารถออกแบบแผนการสอนที่สอดคล้องกับความถนัดและความต้องการของนักเรียนได้อย่างแม่นยำ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์สามารถช่วยลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของครูได้

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าทักษะการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์เป็นทักษะจำเป็นในยุคปัจจุบัน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องได้รับการพัฒนาในรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้และการพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นของนักศึกษา รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาและศึกษาแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษาให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1. ผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ปีการศึกษา 2568 ทั้งหมด จำนวน 77 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) 5 คน ประกอบด้วยผู้รับผิดชอบหลักสูตร 3 คน อาจารย์ผู้สอน 2 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลและสอนนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ในปีการศึกษา 2568

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) คุณธรรมจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ 2) ความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ 3) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ 4) การบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้ และ 5) การนำเสนอผลงานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้

2. แบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนรู้ ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถาม

1.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา

1.2 สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลต่างๆเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

1.3 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการสอบถาม ได้ค่าเท่ากับ 1.0

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมไปทดลอง (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

1.5 นำแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. การสัมภาษณ์

การสร้างแบบสัมภาษณ์ดำเนินการ ประกอบด้วย 1) ศึกษา วิเคราะห์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา 2) นำประเด็นคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดจากแบบสอบถาม มากำหนดเป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 3) นำแบบบันทึกการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาข้อมูลและข้อคำถาม และ 4) ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกการสัมภาษณ์ตามความเห็นและข้อเสนอนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าคุณภาพเท่ากับ .89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูลโดยใช้ระบบ google form และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้วยโปรแกรมโดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายจากแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51-5.00 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา จากการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามหัวข้อหลักที่กำหนดไว้มาสรุปข้อมูลและนำเสนอด้วยวิธีเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีดังนี้

1.1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (μ= 4.46)

1.2 คุณธรรมและจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (μ = 4.43)

1.3 ความรู้และเข้าใจการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.51)

1.4 การรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (μ= 4.45)

1.5 การบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (μ = 4.38)

1.6 การนำเสนอผลงานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.58)

2. แนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีดังนี้

2.1 การสร้างความรับรู้และความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา และพัฒนาบุคลากรให้เห็นความสำคัญของใช้โดยการจัดอบรมและสัมมนา จัดทำโครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพ ส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

2.2 การเรียนรู้กฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมการปฏิบัติตามและใช้กฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้และการการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หลักสูตรและผู้สอนควรสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมด้านกฎหมายดิจิทัลและกรอบธรรมภิบาลด้านดิจิทัล ควรมีการสนับสนุนการศึกษาหาความรู้ด้านดิจิทัลให้นักศึกษาในรูปแบบออนไลน์ส่งเสริม การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการใช้กฎหมายดิจิทัลเพื่อความถูกต้องและแม่นยำ

2.3 การพัฒนานักศึกษา ผู้สอน และบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมการใช้งานและพัฒนาสนับสนุนครูที่มีการประยุกต์ใช้งานด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอน สนับสนุนการใช้ AI Big Data และแพลตฟอร์มการเรียนการสอน นำผลของการใช้งานมาประยุกต์ใช้สถานศึกษา สนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรได้ทดลองนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ใหม่ ๆ มาใช้ส่งเสริมและเห็นคุณค่าของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาความรู้ทักษะของตนเองในช่องทางต่างๆ

2.4 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาทั้งระบบของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การปรับปรุงหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน การปรับปรุงระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยการให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์

2.5 การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรควรส่งเสริมนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการประยุกต์ใช้งาน AI โดยการสนับสนุนนักศึกษาและบุคลากรแกนนำเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อนำมาขยายผลในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรควรส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักศึกษาและบุคลากรในเรื่อง Technology, Digital และ AI เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอนและการจัดทำสื่อการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา มีดังนี้

1.1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและรัฐให้การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานาเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ดังนั้น ทุกหน่วยงานโดยเฉพาะสถานศึกษาได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัลตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มาใช้พัฒนานวัตกรรมการบริหาร การเรียนการสอนและการการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมทั้งการเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ให้เชื่อมโยงกับงานด้านอื่น ๆ และอบรมทักษะดิจิทัลให้แก่บุคลากรเพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาผู้เรียน องค์กรและวิชาชีพ การสนับสนุนผู้นำองค์กรให้เข้าใจ Digital Leadership พร้อมทั้งให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น AI, Big Data,และBlockchain เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และมีการกระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของ AI เพื่อสามารถนำไปใช้ในการสอน การพัฒนาสื่อ และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับทิพวรรณ โพธิ์ขำ (2564, 177) ซึ่งพบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ

ปัญญาประดิษฐ์ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนางาน ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การใช้หลักธรรมาภิบาล การมีส่วนร่วมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.2 คุณธรรมและจรรยาบรรณของการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์อย่างสร้างสรรค์ การตระหนักถึงความเสี่ยงที่ข้อมูลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะกฎหมายว่าด้วยการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลหลายฉบับ ที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายกลางที่รองรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 หรือ PDPA เป็นกฎหมายว่าด้วยการให้สิทธิ์กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้ปลอดภัยและนำไปใช้ให้ถูกวัตถุประสงค์ตามคำยินยอมที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอนุญาต และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้นผู้บริหารจึงสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ด้านกฎหมายดิจิทัลและกรอบธรรมาภิบาลในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อป้องกันด้านความปลอดภัยของข้อมูลและความเป็นส่วนตัวของตนเอง (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภิณี คงเจริญ (2562) เรื่อง มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลเนื้อหาการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่นำเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้บนสื่อสังคมออนไลน์ ได้ศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลเนื้อหาการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่ถูกสร้างและ นำเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้งานบนสื่อสังคมออนไลน์ เนื่องจากการแสดงคิดเห็นทางการเมืองบนสื่อสังคม ออนไลน์กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นความสนใจในการอภิปรายประเด็นสาธารณะ จนนำไปสู่การเชื่อมโยงความคิดของผู้คนจนสามารถสร้างแรงขับเคลื่อนทางสังคมและการเมืองได้ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นดาบสองคมที่อาจเป็นเครื่องมือสร้างการสื่อสารในทางลบโดยมีการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและกฎหมายธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการประเมินความเข้าใจผ่านแบบทดสอบ องค์กรยังส่งเสริมการใช้กรอบธรรมาภิบาลด้านดิจิทัลและแนวทางกำกับดูแลเทคโนโลยี พร้อมจัดอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยของข้อมูล และใช้ AI ในการวิเคราะห์และตรวจสอบแนวทางปฏิบัติตามกฎหมาย

1.3 ความรู้และเข้าใจการใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือรู้และเข้าใจหลักเกณฑ์เลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ในการเรียนรู้ และเข้าใจวิธีการตรวจสอบสิทธิ์การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI เข้าใจใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ในการสร้างผลงานเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนการรู้และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาหรือองค์องค์ทุกองค์กรตระหนักและให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ใน การพัฒนางาน กล่าวคือ ผู้บริหารจัดจัดการอบรม สัมมนา สนับสนุนบุคลากรเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ช่วยสร้างเสริมและนำมาใช้พัฒนางานในหน้าที่และสนับสนุนในเรื่องการใช้ AI ในการบริหารจัดการภายในองค์กรเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง รวดเร็วและแม่นยำทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการ์ในยุคปัจจุบันที่ก้าวสู่ยุคในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา วงศ์ใหญ่ (2560) ได้วิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของพลเมืองที่เป็นดิจิทัลเนทีฟ พบว่า การเตรียมความพร้อมของพลเมืองยุคดิจิทัลเนทีฟ เป็นการเติบโต ท่ามกลาง เทคโนโลยีที่ทันสมัยทั้งเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีของอุปกรณ์ การสื่อสารที่ทันสมัย สื่อหรือข้อมูลมากมายมหาศาลในโลกดิจิทัล นั่นหมายถึงการสอนให้พวกเขาตระหนักถึงความเป็น พลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบและสามารถใช้สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นในการมีปฏิสัมพันธ์และใช้ และจากผลการศึกษาพบว่าครอบครัวและครูผู้สอนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเยาวชนมากที่สุด ที่จะสามารถสอดส่องดูแล แนะนำและให้คำปรึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยความเข้าใจ

1.4 การรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากและพิจารณารายข้อยังพบว่าหลายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เช่น การพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI เพื่อการเรียนรู้ การเข้าใจลิขสิทธิ์และการสร้างสรรค์ผลงานจาก การใช้ดิจิทัลและ AI และการพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI เพื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะการรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ไม่ใช่แค่ทักษะทาง

เทคนิค แต่เป็น ชุดทักษะที่จำเป็นต่อการอยู่รอดและการเติบโตในโลกยุคใหม่ ซึ่งนักศึกษาต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการศึกษาในสาขาวิชาของตนเอง เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่การทำงานและใช้ชีวิตในสังคมแห่งข้อมูลได้อย่างมั่นใจและปลอดภัย การรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) และปัญญาประดิษฐ์ (AI Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาในยุคปัจจุบัน (World Economic Forum, 2020) เพราะไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ แต่ยังเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับโลกการทำงานในอนาคตที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีอย่างเต็มรูปแบบ และเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การรู้เท่าทันเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของทักษะที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน ซึ่งรวมถึงทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) การแก้ปัญหา (Problem-Solving) และการสร้างสรรค์ (Creativity) (UNESCO, 2021) ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ตลาดแรงงานต้องการอย่างมาก การเข้าถึงและจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลและ AI เพื่อค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมหาศาลได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ทำให้การทำรายงานหรืองานวิจัยมีคุณภาพสูงขึ้น และสามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลได้เพื่อหลีกเลี่ยงข่าวปลอมหรือข้อมูลที่บิดเบือน สร้างความพร้อมสำหรับโลกการทำงาน: ปัจจุบันหลายองค์กรนำเทคโนโลยี AI มาใช้ในการทำงานแทบทุกด้าน ตั้งแต่การจัดการข้อมูล การตลาด ไปจนถึงการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การที่นักศึกษารู้จักและเข้าใจการทำงานของ AI จะช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมการทำงานได้ง่าย และสามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนเอง (Wang & Chen, 2022) การใช้งานแพลตฟอร์มดิจิทัลในชีวิตประจำวันทำให้นักศึกษาต้องเผชิญกับ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ การรู้เท่าทันจะช่วยให้พวกเขารู้วิธีการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามต่าง ๆ เช่น การโจรกรรมข้อมูลส่วนตัว การหลอกลวงออนไลน์ และการตกเป็นเหยื่อทางไซเบอร์ (Bates, 2019)

1.5 การบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI มาใช้ในงานกลุ่ม และการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI กับการนำเสนอผลการเรียนรู้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรหรือสถานศึกษาเห็นคุณค่าของการประยุกต์ใช้และปรับใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI เช่น การใช้ AI Big Data และแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์ หรือทดลองนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กร และนำผลที่ได้มาประยุกต์ใช้ในองค์กรหรือสถานศึกษาและมีการติดตามผลของการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร เพื่อพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยา นนทะลุน (2561) ได้ศึกษาการนำนวัตกรรมด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในองค์การ ศึกษากรณีสำนักงานเขตดินแดงเพื่อศึกษาถึงกระบวนการนำ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในองค์การ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน และแนวทาง การพัฒนาการนำนวัตกรรมด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในองค์การ ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรเจ้าหน้าที่ลูกจ้างชั่วคราว/ประจำ รู้จักเทคโนโลยียุคดิจิทัล โดยมีการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลเป็นประจำและส่วนใหญ่รู้จักเครื่องมือ นวัตกรรมเทคโนโลยียุคดิจิทัล ได้แก่ Facebook, messenger นอกจากนั้นยังยอมรับการใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลและพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในปฏิบัติงานในหน้าที่ รวมทั้งพบว่าบุคลากรส่วนใหญ่เห็นถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อนวัตกรรมด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในองค์การ ทราบกระบวนการนำนวัตกรรมด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในองค์การ แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง และการพัฒนาการนำนวัตกรรมด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในองค์การ เพื่อให้องค์กรสามารถปรับเปลี่ยนการให้บริการประชาชนให้มีความถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงเพื่อประมวลผลเตรียมความพร้อม ทำให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างได้เป็นอย่างดี

1.6 การนำเสนอผลงานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI รวบรวม วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ AI ทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ด้วยเหตุผลความสำคัญของการนำเสนอผลงานเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI เพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาปัจจุบันที่มีความสำคัญและความจำเป็นในโลกดิจิทัลการนำเสนอผลงานที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI)

ในการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่ทางเลือก แต่เป็นความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่รอดและการเติบโตในโลกอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมสำหรับตลาดแรงงานในอนาคต**ซึ่ง**ต้องการบุคลากรที่มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ซึ่งรวมถึงทักษะด้านดิจิทัล ความคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking) และทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem Solving) การนำเสนอผลงานที่ใช้เทคโนโลยีและ AI ทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ในสภาพแวดล้อมจริง เช่น การใช้ปัญญาประดิษฐ์ช่วยวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อแก้ปัญหา หรือการสร้างสื่อการเรียนรู้แบบดิจิทัล ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นที่ต้องการอย่างสูงจากภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมในยุคปัจจุบันและอนาคต (Fadel, 2012) มีการส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นการฟังบรรยาย (Passive Learning) อาจไม่เพียงพออีกต่อไป เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ช่วยให้นักศึกษาเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้เป็น ผู้สร้างความรู้ การนำเสนอผลงานเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สำรวจ ทดลอง และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและยั่งยืน นักศึกษาจะได้พัฒนาทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative Thinking) และการทำงานร่วมกัน (Collaboration) ในขณะที่ต้องนำเสนอและอธิบายผลงานของตนเอง (Prensky, 2010) ตลอดจนการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการนำเสนอ การนำเสนอผลงานไม่ได้เป็นเพียงการแสดงความสามารถทางเทคนิคเท่านั้น แต่ยังเป็นการฝึกฝนทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ นักศึกษาต้องเรียนรู้วิธีการอธิบายแนวคิดที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย การจัดลำดับการนำเสนอให้เป็นระบบ และการตอบคำถามอย่างมีเหตุผล ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกการทำงานจริง ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอโปรเจกต์ต่อลูกค้า การประชุมทีมหรือการนำเสนอผลการวิจัย (Gallo, 2014)

2. แนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีดังนี้

2.1 การสร้างความรับรู้และความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์

หลักสูตรควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษาและพัฒนาบุคลากรให้เห็นความสำคัญของใช้ความรู้ความสามารถในการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน โดยการจัดอบรมและสัมมนา จัดทำโครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยี ควรส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาและบุคลากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและที่สำคัญ ผู้สอนควรสนับสนุนนักศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติงานเพื่อความถูกต้องรวดเร็วและแม่นยำของข้อมูล ทั้งนี้เพราะปัจจุบัน ผู้บริหารมีส่งเสริมการพัฒนาทักษะทำงาน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การใช้ Cloud computing หรือโปรแกรมสืบค้นข้อมูลออนไลน์ ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับใช้เทคโนโลยีตามความต้องการของแต่ละบุคคล ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถช่วยในการทำงานได้ ส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงการพัฒนาและอบรมบุคลากรสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเพื่อได้รับการอบรมและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการทำงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับบุคลากรเป็นการอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่จำเป็น เช่น ระบบคลาวด์ การวิเคราะห์ข้อมูลและแพลตฟอร์ออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเรียนรู้ เป็นการใช้AIเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ส่งเสริมให้บุคลากรสามารถใช้AIในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สงบ อินทรมณี (2562, 356) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่มีความผันผวนไม่แน่นอน สลับซับซ้อน และคลุมเครือนั้น เป็นสิ่งที่ไม่สามารถหยุดยั้งได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาระเบียบ ประกาศและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนการขับเคลื่อนสถานศึกษาในการจัดการศึกษา พร้อมกันกับหลักธรรมาภิบาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 โดยผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมในการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความคิดและความรู้ให้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มคนที่เกิดในยุคดิจิทัล คือคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่าง

เป็นสุข ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความสามารถ มีศักยภาพเต็มสมบูรณ์ ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป

2.2 การเรียนรู้กฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์

หลักสูตรควรส่งเสริมการปฏิบัติตามและใช้กฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ และการการปฏิบัติงาน หลักสูตรและผู้สอนควรสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมด้านกฎหมายดิจิทัลและกรอบธรรมภิบาลด้านดิจิทัล สนับสนุนการศึกษาหาความรู้ด้านดิจิทัลให้นักศึกษาในรูปแบบออนไลน์ ส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการใช้กฎหมายดิจิทัลเพื่อความถูกต้องและแม่นยำ ทั้งนี้เพราะรัฐออกมีระเบียบ กฎหมายและแนวนโยบายการนำและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้อบรมเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงด้านดิจิทัลในองค์กร ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายดิจิทัลและการประมวลผลเพื่อใช้เป็นกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและกฎหมายธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมประเมินผลความเข้าใจผ่านการทำแบบทดสอบ มีการสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจและใช้กฎหมายดิจิทัลได้อย่างถูกต้องเพื่อป้องกันการนำไปใช้ในทางที่ผิดหรือเป็นภัยต่อบุคคลอื่นมี การสนับสนุนการอบรมและจัดการความเสี่ยงเพื่อส่งเสริมการใช้กรอบธรรมาภิบาลด้านดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาแนวทางด้านความปลอดภัยของข้อมูลให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับกฎหมายดิจิทัลและนำระบบตรวจสอบวิเคราะห์การปฏิบัติตามกฎหมายมาใช้สนับสนุนการใช้ AI วิเคราะห์และตรวจสอบแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้ การประเมินผลมีความแม่นยำและรวดเร็วขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยอติพร เกิดเรือง (2560, 173) ซึ่งได้ศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล ผลการวิจัย พบว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับดิจิทัล การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และผลิตภาพที่มีคุณภาพสูงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์มาใช้ ตลอดจนการเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากยุคเดิมสู่ยุคดิจิทัล การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรจึงควรมุ่งเน้นการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาได้พัฒนาตนเองเพื่อให้สามารถนำความรู้ความสามารถมาใช้ในการเรียนรู้ได้ต่อเนื่อง

2.3 การพัฒนานักศึกษา ผู้สอน บุคลากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์

หลักสูตรควรส่งเสริมการใช้งานและพัฒนาสนับสนุนครูที่มีการประยุกต์ใช้งานด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอน โดยควรสนับสนุนการใช้ปัญญาประดิษฐ์และแพลตฟอร์มการเรียนการสอนและนำผลของการใช้งานมาประยุกต์ใช้สถานศึกษา สนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรได้ทดลองนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ใหม่ ๆ มาใช้ในองค์กร ส่งเสริมและเห็นคุณค่าของการประยุกต์และปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาความรู้ทักษะของตนเองในช่องทางต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะการพัฒนาบุคลากรในยุคดิจิทัล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนางานเป็นการสนับสนุนบุคลากรให้เรียนรู้และเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะ AI ที่สามารถนำมาใช้ในการสอน พัฒนาสื่อและประเมินผลการเรียนรู้ การอบรมเกี่ยวกับ Digital Leadership และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ช่วยให้บุคลากรสามารถนำความรู้ไปพัฒนาผู้เรียน องค์กร และวิชาชีพ พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, 273 - 280) กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีแนวคิดใหม่ในการบริหารการศึกษาโดยให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และในยุคดิจิทัลมีทิศทางของการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ก้าวสู่ความเป็นผู้นำยุคดิจิทัล การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีพัฒนาครูสู่ความเป็นมืออาชีพ การพัฒนาเครือข่ายของการเรียนรู้ส่วนบุคคล ซึ่งและสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของจันทา รัตน์ แทนหลาบ (2563, 128) เรื่องการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการปรับเปลี่ยนสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลของบุคลากร สำนักการระบายน้ำ กรุงเทพฯ แล้ว พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล คือไม่มีการจัดอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรภายในหน่วยงาน เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนี้ เป็นเพราะการเป็นผู้นำด้านดิจิทัลเป็นการสนับสนุนบุคลากรให้เรียนรู้และเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะการนำ AI มาเชื่อมโยงกับงานด้านต่างๆ ในสถานศึกษา องค์กรจึงส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมอบรมและพัฒนาทักษะดิจิทัล เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปพัฒนาผู้เรียนและองค์กร

รวมถึงสนับสนุนให้ผู้นำองค์กรเข้าใจ Digital Leadership พร้อมจัดอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ เช่น AI, Big Data และ Blockchain เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของวิภาวรรณ เกษมสุขบท (2563, 189) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากร กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อพัฒนาสู่องค์การดิจิทัลแล้ว พบว่า ปัญหา และอุปสรรค ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรกองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข คือ ปัญหาด้านทักษะความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ บุคลากร จึงได้มีการกำหนดแนวทางในการแก้ไข โดยการให้ความสำคัญกับการสำรวจทักษะเพื่อนำไปปรับปรุงแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และให้ความสำคัญกับการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และการส่งเสริมให้บุคลากรสามารถปรับใช้เทคโนโลยีตามความต้องการ พร้อมให้ข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับเทคโนโลยีและประโยชน์ในการทำงาน องค์กรยังสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบคลาวด์ การวิเคราะห์ข้อมูล และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเรียนรู้และการทำงาน รวมถึงการใช้ AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม วะเนจร (2562, 210) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากร สำนักงานอัยการสูงสุด พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและเจ้าหน้าที่ขาดความเชี่ยวชาญการไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากกลัว ความผิดพลาดเพราะระบบที่เป็นเทคโนโลยีดิจิทัลค่อนข้างซับซ้อนและ บางระบบยากต่อการใช้ งาน รวมไปถึงการมีทัศนคติที่ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล

2.4 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์

หลักสูตรควรส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์สำหรับการเรียนรู้ของนักศึกษา หลักสูตรฯจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาทั้งระบบของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การปรับปรุงหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน การปรับปรุงระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนผลการเรียนรู้ โดยการให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ สนับสนุนนักศึกษาและบุคลากรเพื่อนำมาขยายผลในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ โดยหลักสูตรฯ ควรส่งเสริมนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการประยุกต์ใช้งาน AI โดยการสนับสนุนนักศึกษาและบุคลากรแกนนำเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อนำมาขยายผลในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร ควรส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักศึกษาและบุคลากรในเรื่อง Technology, Digital และ AI เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอนและการจัดทำสื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลดังนั้น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้บริหารต้องส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในที่ทำงานให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการสนับสนุนบุคลากรแกนนำให้เรียนรู้และเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้ AI ให้เชื่อมโยงกับงานด้านอื่น ๆ การส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมการอบรมและขยายผล การเรียนรู้เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้จริงในการทำงานในองค์กร สนับสนุนการพัฒนาและอบรมทักษะดิจิทัลให้แก่บุคลากรเพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับที่ธานินทร์ อินทรวิเศษ (2562, 164) กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้คนในสังคมต้องปรับตัวเข้าสิ่งแวดล้อมดิจิทัล ซึ่งสะท้อนถึงวิธีการเรียนในปัจจุบันที่มีอิทธิพลจากเทคโนโลยีดิจิทัล การเรียนการสอนได้สร้างรอยต่อจากห้องเรียนสู่การเรียนรู้ในบริบทจริงผ่านช่องทางสื่อสารผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์และโลกออนไลน์ และเป็นตัวผลักดันที่สำคัญในการสร้างแรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนรู้ สามารถเป็นเครื่องมือในการขยายโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ แต่ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลจะเปลี่ยนรูปแบบวิธีการในการเรียนรู้ ทำให้งานที่ยุ่งยากง่ายขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนบุคลากรที่เป็นแกนนำหรือหัวหน้าฝ่ายงานต่างๆในองค์หรือสถานศึกษาเข้าร่วมรับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น เรื่อง Digital Leadership, AI, Big Data, Blockchain แล้วนำองค์ความรู้ที่ได้มาขยายผลให้แก่บุคลากรในองค์หรือสถานศึกษา เพื่อเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน สนับสนุนบุคลากรในการเรื่องการประยุกต์ใช้ AI เพื่อมาปรับใช้ในการเรียนการสอนและการจัดทำสื่อต่างๆเพื่อเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพล สังข์โพธิ์ (2560, 128) ซึ่งได้ศึกษาภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำ

ในการบริหารองค์ยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบด้วยมิติในด้าน มิติวิสัยทัศน์ (vision) ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงในองค์กร มิติการสื่อสารที่สร้างแรงบันดาลใจ (inspirational communication) ผู้บริหารและครูในยุคดิจิทัลต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร มิติภาวะผู้นำแบบสนับสนุน (supportive leadership) ผู้นำในองค์กรให้ความเป็นกันเอง เข้าใจความถนัดของบุคลากรในองค์กร เปิดโอกาสให้มีการอบรม ให้ เข้าใจถึงศักยภาพและสนับสนุนในด้านความคิดให้กับบุคลากร มิติสุดท้าย คือความหลากหลายของคนในองค์กร (Diversity) ภาวะผู้นำในองค์กรยุคดิจิทัลต้องทำการเรียนรู้ มีการเปิดโอกาส การยอมรับและแสดงความคิดเห็น การให้รางวัลให้กับคนต่างยุคต่างสมัย ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับ Hellriegel, Jackson & Slocum (2001) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจะต้องเป็นนำทีมีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายชัดเจน สร้างบรรยากาศความร่วมมือ แรงจูงใจในการทำงาน และการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกของทีมได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนและนักศึกษารวมทั้งบุคลากรเห็นความสำคัญของการใช้และประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้

1.2 ใช้แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์สนับสนุนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน และการส่งเสริมให้บุคลากรสามารถใช้ AI ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ของผู้สอนและบุคลากรเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน

2.2 ควรศึกษาวิจัย เรื่อง ระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563–2565*. กระทรวงศึกษาธิการ.

จันทารัตน์ แทนหลาบ. (2563). *การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการปรับเปลี่ยนสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลของบุคลากรสำนักงานเลขานุการ สำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร* [การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. ศิริธรรมออฟเซ็ท.จิรพล สังข์โพธิ์ และคณะ. (2560). *ภาวะผู้นำในการบริหารยุคดิจิทัล: องค์การไอทีและองค์การที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล*. วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ทิพวรรณ โพธิ์ขำ. (2564). รูปแบบการบริหารโรงเรียนประชารัฐในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิจัยวิชาการ, 4*(1).

ธานินทร์ อินทรวิเศษ. (2562). เทคโนโลยีและนวัตกรรมกับการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล. *Humanities, Social Sciences and Arts Veridian E-Journal, 12*(6), 478–494.นิตยา วงศ์ใหญ่. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของดิจิทัลเนทีฟ. *Veridian E-Journal, Silpakorn University, 10*(2).

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.ราชกิจจานุเบกษา. (2562).

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา, 136(69 ก), 52.

วิภาวรรณ เกษมสุขบท. (2563). *การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรกองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพัฒนาสู่องค์การดิจิทัล*. http://www3.ru.ac.th/mpa-abstract/files/2563_1629861971_6214832024.pdf

สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16*(1).

สุกัญญา แช่มช้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภิณี คงเจริญ. (2562). *มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลเนื้อหาการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่นำเข้าสู่ระบบโดยผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์*. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริยา นนทะลุน. (2561). *การนำนวัตกรรมด้านเทคโนโลยียุคดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในองค์การ: ศึกษากรณีสำนักงานเขตดินแดง* [การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].อติพร เกิดเรือง. (2560). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 6*(1), 173–184.

อาคม วะเนจร. (2562). *ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคณะกรรมการ สำนักงานอัยการสูงสุด* [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

Bates, T. (2019). *Digital education: The essential guide*. Routledge.

Fadel, C. (2012). *21st century skills: Learning for life in our times*. Creative Commons.

Gallo, C. (2014). *Talk like TED: 9 public speaking secrets of the world's top minds*. St. Martin's Press.

Hellriegel, D., Jackson, S. E., & Slocum, J. W. (2001). *Management: A competency-based approach* (9th ed.). South-Western Educational Publishing.

Popenici, S. A. D., & Kerr, S. (2013). *What undermines higher education, and how this impacts employment, economies and our democracies*. CreateSpace.

Popenici, S. A. D., & Kerr, S. (2017). Exploring the impact of artificial intelligence on teaching and learning in higher education. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning, 12*, Article 22.

Prensky, M. (2010). *Teaching digital natives: Partnering for real learning*. Corwin Press.

Shahrazad, H. (2017). Knowledge economy: Characteristics and dimensions. *Management Dynamics in the Knowledge Economy, 5*(2), 203–225.

Sharma, A., et al. (2023). *Artificial intelligence and Internet of Things oriented sustainable precision farming: Towards modern agriculture*. De Gruyter.

UNESCO. (2021). *Digital skills for a digital world*. https://www.unesco.org/en/education/skills- future/digital-skills

Wang, H., & Chen, L. (2022). The role of AI literacy in higher education. *Journal of Educational Technology & Society, 25*(2), 123–135.

World Economic Forum. (2020). *The future of jobs report 2020*. https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2020/